

Lehet, hogy nem nőttem fel

mert ma is megsajnálom a gazdátlan
kis állatokat

lehet, hogy nem nőttem fel

mert odahordom a lélek-aranyakat
annak, akit szeretek

lehet, hogy nem nőttem fel

hiszen kell a cirógatás, érintés-szeretet

lehet, hogy nem nőttem fel

mert nem tudok lehorgonyozni
az iszapban

lehet, hogy nem nőttem fel

mert gyermekien őszinte tudok lenni
valakivel

hiszen szelídítettelek és befogadtalak

lehet, hogy örökre gyerek maradok,
ha nem karcolják sebesre a kitárulkozó lelkem
álarctalanul meztelen testét.

Fél-szabad-vers

Egy nap rájössz: félig élsz,
félig vagy jó, fele-barát, félig sem nő,
félbe maradt vagy, így hagytad önmagad,
befejezetlenül.

Felét sem éred, mint az egykori egész.
Torzó lettél, koldus:
kinek adnál, nem teheted,
kinek adnod kellene,
nincs mit.

Féleszű, félbolond, fél-kegyelmű.
Félig adsz, és rajtavesztesz,
félig érzel, s megdermesztesz.
Mindent félbe vágysz, félig csinálsz:
félmegoldások – félgőzzel.

Ne nézz tükörbe, úgyse látsz,
tágra zárt szemed egydimenziós.
Félúton állsz, lépést nem tehetsz,
fél lábál mocsárban félemler lehetsz,
szádból már csak féligazságok szólnak,
s ha magadba nézel, magad sem hiszel a szónak.

Ne fele-selj hát a sorssal,
féláron talán még eladható vagy,
hisz nem vagy jó egészen se itt, se ott,
annyit érsz, mint lelked:
lopott.

Zeneszerzőből félnótás leszel:
s hallhatod a harmóniák hogyan halnak el.